

Riga i våra hjärtan

Dop vid de lettiska baptisternas första dopplats vid floden Uzava år 2010.

Foto: *Gunilla Skogwik*

Norrköpings Baptistförsamling har sedan 1992 en vänförsamling i Riga, Seminarieförsamlingen, vars namn i Lettland är Baptistu Seminara Draudze.

Lettland blev fritt i slutet av år 1991 efter strider som skar djupa sår i den lettiska själen. Många frihetskämpar dog av ryska kulor, och minnesstenar finns på flera ställen i centrala Riga.

Det lettiska baptistsamfundet fick kontakt med det svenska genom Birgit Karlsson, som då var vårt samfunds ledare. Hon föreslog Norrköpings Baptistförsamling som vänförsamling, och vår dåvarande pastor Per Rikardson och Birgit Fjällgård blev de första gästerna i Baptistu seminara Draudze.

I Seminarieförsamlingen var Ilmars Hirss pastor och föreståndare. Till sin hjälp hade han kusinen och pastorn Edgars Godins. Ilmars Hirss och Birgit Karlsson hade god kontakt med varandra, och Per Rikardson smälte fint in i gemenskapen. Tyska blev det språk man kommunicerade på.

Ilmars Hirss 2008.

Edgars Godins 2010.

Foton: *Gunilla Skogwik*

Lettlåndarna hade det fattigt både i städerna och på landsbygden. Riga var en stad med eftersatt underhåll, dåliga fasader på byggnader och dåliga gator. Insidan av husen var naturligtvis inte vackrare. Hjälpbehovet var stort.

I vår församling kände Nils-Arvid Andersson stort engagemang för systrar och bröder i öst. Han startade klädinsamlingar av stor dignitet och hans förmåga att engagera folk, få låna lokaler och ordna transport över var enastående! Människor rensade sina garderober och skänkte både fina och mindre fina kläder som sorterades och packades i banankartonger. OBS stormarknad skänkte kläder som blev över efter rean. Skor var en verkligt fin gåva att skeppa över. Många i vår församling har sorterat, tvättat och packat kläder. Det skänktes också symaskiner, cyklar o dyl. som reparerades av bl.a. Walter Rylén. Det går inte att namnge alla som arbetade. Nils-Arvid och Walter följde med på åtskilliga transporter över Östersjön.

Varje transport med båt kostade c:a 10 000 kr. Transporten med bil sköttes av en åkare, som körde gratis. Pengar för transporten samlades in av vår församling och sett till värdet av transportinnehållet, så var detta en ringa summa. Det påpekades alltid av Nils-Arvid Andersson. Men det skulle också tas om hand av Seminarieförsamlingen. I början gick det bra. Man hade möjlighet att lagra kartongerna och man ordnade med "utskänkning" i kyrkan. Både församlingsmedlemmar och behövande i närområdet fick komma. Man försökte ha koll på vilka som fick och vilka som verkligen behövde. Men tiderna förändrades och regeringen beslöt att allt skulle katalogiseras. Det skulle antecknas vem som fick vad. Då började det bli arbetsamt för vår vänförsamling.

Seminarieförsamlingens byggnad inrymde såväl församlingen och samfundet som den teologiska utbildningen. Under ”rysstiden” hade kyrkan omvandlats till teater, och nu fanns behov av att återställa till kyrka igen. Pastor Ilmars Hirss bad vår församling om hjälp att rita om lokalerna med bl.a. en dopgrav. Förfrågan gick till Åke Skogwik, och 1994 gjorde Åke och jag vårt första besök i Riga, ett besök som gav oss vänner för livet. Ombyggnationer genomfördes i den takt de klarade, och mycket har hänt sedan dess.

Församlingen insåg vartefter att hjälpsändningarna fick mindre betydelse, eftersom second-handbutiker uppstod i Riga. Man konstaterade att de 10 000 konorna skulle kunna hjälpa människor på annat sätt. Det fanns behov av läkarvård, mediciner, mat, hyreshjälp osv. Transporterna övergick i pengar, 10 000 kronor inför varje jul, som sattes i en Social fond. Summan ökade så småningom och mellan 12 000 och 15 000 kronor översändes i början av november varje år. Självklart är detta inte en stor summa, men pengarna samlas in för att inte belasta vår församlingskassa. Tacksamt nog finns det människor som ger en månatlig summa, och det underlättar verkligen. Våra vänner i Riga fördelar denna fond så att de sämst lottade får behövlig hjälp. Men självklart täcker det inte behovet!

Alvilis Sausins vid minnesstenen från upproret 1991.

Foto: Elisabeth Strömberg

Alvilis Sausins är en man vi haft kontakt med sedan 1994 vid vårt första besök. Han var den ende som kunde engelska, så han blev vår kontaktperson, doktor i kemi, gift med Marija och mycket engagerad i församlingen. Jag bad honom skriva lite om Seminarieförsamlingen:

I år, 2010, är det 18 år sedan vi fick tillbaka vår kyrka. Från september 2007 leds församlingen av Edgars Godins som ende pastor. Från 2009 har vi också fått en ungdomspastor, Edgars Deksnis, brorson till Talivaldis Deksnis, domkyrkoorganist och musikprofessor. Vi är fortfarande en ganska liten församling. Just nu har vi 87 personer i matrikeln, men bara c:a 60 är mer eller mindre aktiva. Förra året var Lettland djupt berört av den

finansiella världskrisen. Det är hög arbetslöshet i landet (i vissa delar av landet mer än 20%), lönerna är reducerade för i stort sett alla anställda. Lärarlönerna har sänkts med omkring 50%.

Förra hösten var vår församling mycket bekymrad, skulle vi kunna betala för allt under vintern, speciellt den mycket dyra uppvärmningen?

Vi är ansvariga för ungefär hälften av Baptistunionens stora byggnad, i vilken vår församling har sin verksamhet. Men Gud har varit nåderik mot oss! Trots kris i vårt land har donationer till vår församling ökat! Tack vare hjälp också från våra bästa vänner i Norrköpings Baptistförsamling så har vi kunnat betala alla våra utgifter utan att skuldsätta oss. Vi har t.o.m. kunnat reparera köket i vår kyrka!

Vi har några nystarter detta år, som har gett oss nytt hopp. Vår söndagsskola, som inte fungerat på några år, har fått en nystart med 5-7 barn. Ilga Dundure, en energisk medlem som kommit till oss från en grannkyrka nyligen, är ledare för söndagsskolan. En tonårsgrupp har också börjat mötas samtidigt med söndagsskolan. En ung kvinna, Ilze Dusa är ledare.

Ungdomspastor Edgars Deksnis med kören "Fusion".

Foto: Gunilla Skogwik

Vår ungdomspastor Edgars har organiserat en kör, "Fusion", som består av i stort sett ungdomar utan kristen bakgrund. De träffas varje onsdagkväll i en av kyrkans lokaler, som iordningstälts för detta. De har sångövning och så tar Edgars möjligheten att prata med dem. Förhoppningen är att detta kan vara en väg att visa väg till Kristus. De har redan haft en "konsert" i kyrkan. Vår kör, om än liten, sjunger i stort sett varje gudstjänst under ledning av Agnese Strause och Guntis Baumanis. Musikprofessor Talivaldis Deksnis spelar på orgeln åtminstone en till två gånger i månaden. Körens dirigent Agnese har utbildats i en musikledargrupp i vårt seminarium under två års tid. Den 6 juni 2010 hölls den sista examinationsdelen i dirigering och solosång för den gruppen. Seminarieförsamlingens kör sjöng med i den förenade kören under examinationen. Agnese dirigerade två sånger och sjöng ett ganska svårt solostycke: "Pietà Signore" av A. Stradella. Vi upplever hur Agnese utvecklas musikaliskt.

Agnese Strause ackompanjerar sin kör. Foto: *Gunilla Skogwik*

Guntis Baumanis dirigerar kören. Foto: *Gunilla Skogwik*

Systraföreningen tillsammans med pastor Edgars Godins våren 2008. Foto: *Gunilla Skogwik*

Vår systergrupp träffas en gång i månaden i vänskap, för firande av födelsedagar och i bön. Vi är mycket tacksamma till Norrköpings Baptistförsamling för donationer till vår Sociala fond. Det ger oss möjlighet att hjälpa människor i oväntade

svårigheter. Några av våra pensionärer erhåller en liten summa varje månad. Oftast går det också att ge några fler pensionärer och barnfamiljer en liten summa till jul. Vår församling är så tacksam för hjälp från Norrköpings Baptistförsamling för varierande hjälp under åren. Förutom den Sociala fonden har ni gett oss donationer till ungdomsarbete och söndagsskola, vilket var väldigt värdefullt för att kunna göra en nystart. Vår systergrupp tackar för de regelbundna gåvorna till deras arbete. Ni har alltid bringat glädje vid besöken i vår kyrka! Vi har ofta haft glädjen att se Gunilla och Åke Skogwik hos oss. Vi är också så glada över möjligheter ni gett våra medlemmar att besöka er församling.

Nu förbereder vi oss för firandet av Baptistunionens 150-årsjubileum som kommer att äga rum i Ventspils 27-29 augusti 2010 med samfundets kongress 27 aug, sångfestival 28 aug och en dopgudstjänst 29 aug på en historisk plats vid floden Uzava, där det första dopet ägde rum. Vi ber för er och tackar för era böner!

Alvils Sausins, Seminarieförsamlingen i Riga

Ungdomspastor Edgars Deksnis gör ett fantastiskt arbete! Han ingår i ett amerikanskt team, som hjälper varandra att starta ungdomsverksamhet i församlingar i öststater. Tanken är att församlingen ska klara verksamheten själv efter att ha fått rejäl starthjälp.

Man går ut till skolor och erbjuder ungdomar att vara med på ett musikläger.

Förra året var vår vänförsamlings första läger, "Camp Fusion". Efter lägret inbjuds man till körverksamhet en gång i veckan. Ett litet antal av lägerdeltagarna kom till denna verksamhet. MEN! Man tog med sig vänner. När vi var på ett snabbbesök i våras, så satt det 40 ungdomar tätt utmed väggarna. Pastor Edgars D hade dem helt i sin hand och stämningen var härlig! Det ordnades en "konsert" i kyrkan, och vi vet att en del tveksamheter rådde inför detta evenemang. "Vad skulle de sjunga? De var ju inte kristna. Skulle de ha en massa slagverk och annat bullrigt?"

Det kom 200 personer till kyrkan, föräldrar och vänner, för att lyssna! Längesedan kyrkan var så välbesatt! Och pastorn tyckte att det blev bra!!

Efter årets läger har flera ungdomar lämnat sina liv åt Jesus. Kan det bli bättre! Det finns en ung kvinna, som är beredd att ta hand om verksamheten om ungdomspastorn slutar. När han blir färdig med sina teologiska studier så kanske andra uppgifter kallar. Bed för denna ungdomsverksamhet!

Ungdomspastor Edgars Deksnis på Seminariekyrkans gård.

Foto: *Gunilla Skogwik*

Gunilla Skogwik

Mina tankar efter resan Riga – Ventspils – Riga

Första kvällen i Riga besökte vi en mycket fin orgelkonsert i Riga Domkyrka. Det blev en fin början på våra så innehållsrika dagar i Lettland.

Följande morgon bussresa till Ventspils där festligheterna under de lettiska baptisternas 150-årsjubileum ägde rum. Under resan ut mot kusten såg vi mycket av det lettiska landskapet. Vårt sällskap under denna resa var Alvils och Marija Sausini. Väl framme i Ventspils efter tre restimmar gick vi till Baptistkyrkan och åt middag i trädgården vid deras Café Betania. Vi besökte kyrkan och upptäckte sedan mer av Ventspils fina miljö. Baptistkyrkans trädgård blev verkligen en mötesplats med goda vänner och nya bekantskaper.

Kvällens körfestival i sporthallen blev oslagbar. Minst 500 körsångare, symfoniorkester, fina solister och dirigenter samt många fler fina inslag. Många lyssnande deltagare, ett tusental fina gäster och talare. En höjdpunkt var att stående mitt i samlingsupplevelsen uppleva letternas oerhörda engagemang och närvaro när de sjöng sin nationalsång till orkesterackompanjemang. Seminariekyrkans ungdomspastor Edgars Deksnis ledde den stora högtiden med fast hand. Kvällen avslutades med ett fint klockspel i det gamla slottet.

Söndagen var vikt för utomhusgudstjänst vid Uzava och dop vid floden Uzava. Det första dopet i Lettland ägde rum här för 150 år sedan. Före gudstjänsten gjorde vi ett besök i Uzava Baptistkyrka där Egils Ozolins är pastor. Hela familjen medverkade i gudstjänsten.

En hel busslast danskar deltog också och vi sjöng psalmerna tillsammans på danska. Vi njöt kyrkkaffe tillsammans innan vi for vidare till flodstranden vid Uzava. När vi kom dit hade det redan samlats massor av bilar på åkrarna och även flera bussar. Uzava kommun hade nyss breddat vägen till parkeringen. Nere vid flodstranden hade det redan samlats mycket folk och flera kom. Flera gäster talade och kören sjöng. Tony Peck från BWF och Estlands representant talade engelska så vi förstod. Alvils tolkade annars en del. Biskopen i Lettlands baptistsamfund predikade och därefter vidtog dophögtiden. Det var den mäktigaste upplevelsen på hela resan. Solen bröt fram från en något molnig himmel.

Vi hade hört om ett tiotal dopkandidater, men när de började vandra ner till vattenkanten blev de bara fler och fler som passerade. De flesta var ungdomar.

Dop i floden Uzava.

Foto: *Gunilla Skogwik*

Tre pastorer inklusive seminariekyrkans pastor Edgars Godins döpte en person i taget. Edgars Deksnis döpte en flicka från ungdomsverksamheten i Seminariekyrkan. Solen bildade en strålgans likt en gloria under hela dopakten. Gudstjänsten avslutades med nattvard för alla samlade. Sju pastorer tjänade vid nattvarden.

Vilken nåd och tacksamhet till vår Fader att vi fått vara med om denna stora baptisthögtid och upplevelse i Lettland.

Sista dagen träffade vi båda pastorerna i Seminariekyrkan. Så härligt att se en renoverad fin fasad och köksavdelning samt påbörjad renovering av ungdomslokaler. Edgar Deksnis bedriver ett stort ungdomsarbete i Riga. Människor söker och kommer till tro. I svåra tider är ändå frihetslängtan drivande och därmed längtan att lära känna sin Gud. Det har vi fått erfara.

Kontakten med Seminariekyrkan måste fortsatt hållas vid liv. Vi behöver varandra.

27-30 augusti 2010 Eva-Britt Österlund

Adress till baptistkyrkan i Uzava:
www.lbds.lv/uzava

Genom åren har vi försökt att samla in 10 000-15 000 kronor att skicka över i november månad. Vintern är oftast en svår tid ekonomiskt. Insamlingar sker vid en del av vår körs konserter och andra evenemang. Men vill du hjälpa till, så kan du sätta in pengar på församlingens konto och märka talongen med RIGA. Man kan också köpa en liten ängel att hänga i silverkedja. Det finns idag 12 änglar av olika utseende, och de säljs för 250:- st. Dyrt? Ja, ängeln är inte värd det, men gåvan är värd mycket. Den som köper först har tolv änglar att välja mellan ... Hör av dig till Gunilla Skogwik.